

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

„ÉLETÉT ADJA VÁLTSÁGUL SOKAKÉRT”

„Mint ahogy az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon,
és életét adja váltságul sokakért” Máté 20:28

A bibliai teremtés-történetet olvasva, az egyik első mondat alapján arra a következtetésre jutunk, hogy Isten az embert nem hosszabb-rövidebb életre, majd meghalásra teremtette. Azal kezdődik ugyanis a Genézis, hogy „alkossunk embert a képmásunkra, hozzánk hasonlóvá”. Mivelhogy a Teremtő örökkévaló személy, vajon mi mást jelenthetne az embernek öhozá való hasonlatossága?!

Mi még Matuzsálem (Methusélah) csaknem egyezer esztendő életkorá-

ról olvasva is (969) ámuldozva beszélünk. Azt pedig szinte el sem tudnánk képzelni, hogy találkozunk valamely – az őskorból ránk maradt – szociális otthonban egy olyan Noé-korabeli (utód) öregemberrel, aki egy dunai árvíznél flegmán legyintene, és megjegyzné: Ez semmi. De láttátok volna az özönvizet!

Azért lett halandóvá az ember, mert Ádám és Éva szakított a tiltott fának gyümölcséből. A vallásos irodalom ezt „eredendő bűn”-nek nevezi, mely kihatott azóta minden újabb generációra is. Mindjárt az első nemzedék életében át kellett élniük az első gyász szívét tépő borzalmát, az egyik fiú halála miatt.

Az embernek hiányzott Isten áldó és oltalmazó jelenléte. Folyton vissza vágyott az édeni biztonságra. – Mit tesz az ember, ha valakit mélyen megsért durva engedtlenségével? – Próbálja kiengesztelni. Felajánl valamit, ami számára különösen kedves és fontos. Felajánlja, hogy lemond valamiről szívesen, csak a Teremtő bocsássa meg a bűnét, fogadja vissza szeretetében.

Ezért van az, hogy mindjárt a második generáció életében már egész természetes módon ott van az áldozatbemutatás. Káin a föld gyümölcséből viszi áldozatát, a legszebbeket, Ábel pedig az elsőszülött bárányok közül vitte a legjavát. Mivel azonban az áldozónak a szíve nem volt teljesen tiszta és alkalmas Isten tisztelésére, vagyis az áldozati istentiszteletre (mert Káin gyűlölte a testvérét), újabb átok szakadt a tisztátalan lelkületű gyilkos fejére.

Lépünk egy nagyot az emberiség történelmében! – Izrael már nagy néppé terebélyesedik. Törvények szabályozzák „egyistenimádó” életét. Az egyik fejezetben kimondottan az áldozási előírások találhatók. Amikor a bevonuló zsidó törzsek elfoglalták az Ígéret Földét, ott bálványimádó népeket találtak. Ezeknek a néptörzseknek a bálványimádó szokásai, előírásai között azonban a „legtermészetesebb” lehetett az ún. „ember-áldozás” egyegy kegyetlen bálvány-isten oltárán. Rendszerint az elsőszülött csecsemőt vetették oda a bálvány-isten áttüzesített ölébe-karjaiba.

A prófétaság korában már szellemi hadjáratot kell indítani az ember-áldozatok ellen. – A tényállás a következő: Tudja az ember, hogy Isten kiengeszteléséhez arra van szükség, hogy életet áldozzék az ember, életet az életért, vagyis az örök életért. De eljut egy felismerésre, hogy t.i. nincs annyi áldozni való, amennyivel a feltornyosuló bűnhalmazt el lehetne tüntetni az útból.

folytatás a 3. oldalon

FÖLTÁMADOTT!

*Micsoda nehézfejú
tanítványaid vagyunk
Uram!*

*Bambán bámulunk
az üres sírba.*

*Kétségbeesetten kótorászunk
dolgaink között:
"itt kell lennie!"*

*Téged nem háborít föl
konok hitetlenségünk.
Mellénk állsz.
Megkérded kit keresünk?*

*Újra megteszed
a lehetetlent:*

*korlátok közé szorult
tekintetünk kötelékeit
megoldod
föltámadott arcod
ragyogásával.*

Herjeczki Géza (1973)

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

Virágvasárnapi, nagypénteki és
húsvéti írások

Fiataloknak: Missziós úton
Nigéria, Afrikában

Gyülekezeti hírek: Melbourne, AU
Távol és mégis közel: Kárpátalja

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 215-1910 Pandosy Street
 KELOWNA, BC, V1Y 1R6 CANADA
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd
 LINCOLN PARK, MI 48146
 herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
 11 E. Michigan Avenue
 PALATINE, IL 60067
 szaboek@sbcglobal.net

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 104 Emily Anna Street
 Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
 2563 Nixon Way
 FULLERTON, CA 92835
 zsigmond@verizon.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Áldott Nagyhétet, örömteljes húsvéti ünnepeket kívánunk olvasóinknak! Hála Néki, hogy úgy lett, ahogy mondta: „*Mert én élek, ti is élni fogtok!*” Jn 14,19

Szeretettel ajánlom írásainkat.

Gerzsenyi Sándor lelkipásztor testvért nem kell bemutatnom, verseit minden magyar baptista gyülekezetben szavalják. Írásai közül is közöltünk már néhányat – köszönjük ezt a mostanit is.

Ezúttal egy másik magyarországi lelkipásztor két évvel ezelőtt a Békehírnökben megjelent cikkét is közöljük, köszönettel a lehetőségért. *Hegyi András* testvér járt már közöttünk. A téma a mi olvasótáborunk számára is aktuális.

Gyülekezeti missziós híreink között a mi ausztráliai, *Melbourne-i* gyülekezetünkről olvashatunk, valamint formálódó, új gyülekezetekkel is ékeskedő *kárpátaljai* misszióról – köszönjük a beszámolókat!

Szabó Erika *Nigériában* végzett néhány hetes missziós útjáról is olvashatunk, angolul, hogy a gyermekeink is jobban megértsék.

A *Trans World Radió* 60 éves, *Dobos Kálmán* testvérék 30 éves szolgálati jubileuma alkalmából közöljük Dobos testvér napokban érkezett körlevelét. Gratulálunk, és Istenünk további áldását kérjük szolgálatukra!

Köszönettel nyugtazzuk a *Baráti Kör* számára érkezett adományokat – akár a felajánlások teljesítését, akár az elő-

fizetésen túl küldött összeget. Szívesen fogadjuk, sőt kérjük is testvéreink támogatását a lapunkkal kapcsolatos kiadásokra. Ugyancsak köszönjük a *Füredi Kamilla* misszionárius számára beküldött támogatásokat. Áldásos szolgálatának végzését az imádságon túl ezek az adományok teszik lehetővé. (szerk)

American Hungarian Baptist Convention of North America, Inc.
Circle of Friends Donations
 received for the period October 2013 through March 2014

BARÁTI KÖRI ADAKOZÁSOK

George Gancsos, Hawthorne, NJ \$50; Adelina Deak, Bronx, NY \$50; Sandor Veres, Parma, OH \$50; First Hungarian Baptist Church, Melbourne, Australia \$100; Louis Banas, Brea, CA \$10; Alex Hrabovszky, Tamarac, FL \$10; Tibor Miko, Clinton Twp. MI \$100; Mary Karner, Conway, SC \$100; Anna Sebestyen, Parma, OH \$100; Antal Varga, Argentina \$50; Bela Waltz, Riverside, CA \$25; John Burzuk, Kelowna, BC Can. \$10; Bethesda Baptist Church, Palm Bay, FL \$100; István & Ibolya Ori, CA \$300; Gyorgyi & Joseph Novak, CA \$100; Ruth Cziráky, Cocoa, FL In Honor of Ethel Kish (Birthday) \$95

Total: \$1,250.00

Thank you for your faithful support
Zsigmond Balla, Treasurer

Adakozások Füredi Kamilla Sierra Leone-i misszionárius szolgálatának támogatására 2011. szeptemberétől 2014. áprilisáig.

A kimutatás szövetségünk gyülekezetei, testvérisége és lapunk olvasói adakozásait tartalmazza.

Alexander Nagy Jr. \$300, 500; Attila Banto 200, 100, 100; Dr. Margaret Cserepka \$400; Elizabeth Nagy 3x50, 100, 200; Eniko Izabella Balazs 50, 2x100, 200; Suszanna Fazekas, MD. 31x500; Anonymous 2x5000, 2000, 8500; Gyozo Toth 200; Izabella O. Borbely 100, 200; Lajos Nagy 50; Ludovic Angyal 300; Marta Olahne 40; Alhambra Church 710; Bethesda Church 300; Cleveland Church 200; Detroit Church 2x400, 300; New York Church 2000, 1000, 300, 2x500, 200, 150, 1000; Toronto Church 750; Womens Convention, 2x250, \$300.

Füredi testvérnő nevében is
köszönjük az adakozást.
Balla Zsigmond, pénztáros

IFJÚSÁGI KONFERENCIA
2014. május 23-25. Detroit

Fearless Living /
Élni - félelem nélkül

Szeretettel meghívjuk
 gyülekezeteink fiataljait. A zenei szolgálatokat a *Kvint együttes* végzi.

Jelentkezni a Facebookon vagy e-mailben lehet Juhász Robinál, vagy a lelkipásztor címén
 herjeczki@yahoo.com

107. KÖZGYŰLÉS**2014. július 4-6.****Helyszín: Ráma Tábor**

GYERMEK ÉS TINI TÁBOR

Rámában, a közgyűlést követő héten (július 7-12). Előzetes jelentkezés szükséges!

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

ÉLETÉT ADJA VÁLTSÁGUL

folytatás az 1. oldalról

És ekkor „robban be” az isteni megoldás. Pál apostol fogalmazza ezt meg legpregnansabban a Gal 4:4-ben: „De amikor eljött az idő teljessége, Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született a törvénynek alávetve, hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy Isten fiaivá legyünk”.

Nekem a régi Károli-fordítás többet mond: *Kibocsátotta Isten az ő Fiát!* Ebben ugyanis benne foglaltatik az is, hogy a Fiú önként vállalta ezt a világra szóló hatalmas küldetést. Ő lett a helyettesítő élet-áldozat minden bűn alá rekesztett emberért. Jézus Krisztust kettős életminőségben szoktuk említeni. Egyrészt „valóságos ember” volt, másrészt „valóságos Isten” is! Noha földi életidejét rangrejtve töltötte e földön.

Azért lehetett ő egymaga mindnyájunkért helyettesítő áldozat, mert – mint Teremtő Istennek – az ő evilági élete elegendő minden e világban élő ember megváltására, kiváltására.

A bűn törvényét tehát ő magára vállalta, ilyen módon, hogy „életet az életért!” – „Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban!” (Róm 6:23)

Nagypénteken gyászoljuk és siratjuk értünk halt Üdvözítőnket, az Úr Jézus Krisztust, ugyanakkor ujjongva magasztaljuk és dicsőítjük őt szent áldozatáért!

Jézus magára vette és veszi az egész emberiség (volt-van-lesz) minden bűnét, minden bűnének átkát, a Teremtő Atya Isten pedig elfogadja az engesztelést. Haragja elmúlik, kiad bocsánata mindazok felé, akik hisznek az Áldozatban. Ahogy az „Evangelium szíve”, a János Három Tizenhat ezt összefoglalja: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen!”

A kerúbok félrevonulnak az Éden kapujától, viszik magukkal a villogó lángpallost is. Krisztus áldozatára hittel hivatkozva be lehet menni az Életre, mégpedig az Örök Életre.

Jézus keresztségének lenyomata, pecsétje teszi hitelessé a belépőnket a Mennyeországba.

Gerzsenyi Sándor

„Ha majd letelik idő, és pihenni térsz őseidhez, fölemelem utódodat, aki a te véredből származik, és szilárdá teszem az ő királyságát. Ő épít házat nevem tiszteletére, én pedig megerősítem királyi trónját örökre.” 2Sám 7:12-13

A Nátán prófétával küldött üzenet Isten válasza Dávid király templomépítési szándékára. Miért is nem építhetett Izráel legnagyobb uralkodója „házat az Úrnak”? Később, fiával, Salomonnal beszélgetve mondja el, hogy az Úr igéje szólt hozzá „Sok vért ontottál, nagy háborúkat viseltél. Nem építhetsz házat az én nevem tiszteletére” (1Krn 22:8). A prófécia a kőtemplomon is túlmutat.

A Szentsátrat váltó első Jeruzsálemi Templom Salamon uralkodása idején készült el. Izráel történelmének a viharai nem kerültek ki a választott nép vallásos életének ezt a szimbólumokban gazdag központját. A Templom körül felélénkült élet jelzi a pozitív fordulatokat is – hol a lelkeségre, az istentisztelet tisztségére, hol pedig magának az épületnek a helyrehozatalára, illetve újra építésére helyezett hangsúllyal. A Babiloni Fogságból hazatértek ismerték fel történelmük tanulságait, akképpen, hogy a dávidi dinasztia és a templomi szertartások örökkévaló szövetségi jellegének folytatását a várt Messiás személyéhez kössék.

Az első evangélium Jézus származását, majd születésének a történetét mondja el úgy, hogy Dávid utódját, a Messiást ismerjük fel a betlehemi szülöttben. Urunk tanítása és munkássága is arról tanúskodik, hogy messiási szolgálatban jár itt (a zsidó vezetők másféle elvárásai, majd egyre durvább ellenállásuk is ezt igazolja). A negyedik evangélium Jézusnak a történetiségbe nem szorítható, örökkévaló, isteni identitását tanítja már a kezdeténél, akiben a Templom szimbolikus jelentősége is testet öltött („Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal” – Ján 1:14). Nem véletlen hát, hogy János evangéliumának az elején (Ján 2:13-22) olvasunk történetet a templom megtisztításáról is, amikor a zsidók kétségbe vonják Jézus jogát a tethez, amiben tanítványai a

messiási zsoltár ígéreteit látják beteljesedve. A romba dőlő kőtemplom helyett „feltámasztott” újszövetségi valóság, a Jézus Krisztusban kínált kegyelmi lehetőség meghirdetésének alkalma ez: „Romboljátok le ezt a templomot, és három nap alatt felépítem” – mondja Jézus („Ő azonban testének templomáról beszélt...”).

Az ünnepélyes bevonulás leírásában és a Máté, Márk és Lukács evangéliumában „azután”-nal hozzacsatolt történetben (a templom megtisztításáról), az örökkévaló királyt, a Messiást látjuk Jeruzsálembe érkezni, a Heródes által épített templomhoz. Nagyhétnek ez a nyitánya. Látjuk majd, miképpen „épít házat az Ő neve tiszteletére” Jézus, a Krisztus. A nemsokára újból romba döntött templomon megjelenik még a mostani üdvörtörténeti korszak jele (kettéhasad a kárpit), mert Jézus halálában és feltámadásában válnak valósággá a templomi szertartások szimbolikus ígéretei. Főpapunk egyszeri áldozata örökérvényű – amint ezt a Zsidókhoz írt levélben is olvassuk. A Jelenések könyvében pedig újra találkozunk a templomot kereső Jánossal, aki már „Új Jeruzsálemünk” csodáiról ad hírt; így: „nem láttam templomot a városban, mert az Úr, a mindenható Isten és a Bárány annak temploma” (Jel 21:22).

És most képzeljük magunk elé Dávidot, aki e prófécia hallva „bement az Úr színe elé, leült, és ezt mondta: Ki vagyok én, Uram, ó, Uram? És mi az én házam népe, hogy eljuttattál engem idáig? Sőt még ezt is kevesellted, Uram, ó, Uram, és a távoli jövőre is tettél ígéretet szolgád házában, ezzel is az embert tanítva, Uram, ó, Uram!” (2Sám 7:18-19).

Magasztaljuk Krisztust, a Dávid Fiát, az Örökkévaló Királyt!

Novák József

TÉGY RENDET!

Kötélből korbácsot csinált (Jn 2:15)

*Elkelne bennem is Uram
egy alapos nagytakarítás.
Szívemben és gondolataim közt
sokminden meglapult,
s Te nem fontál korbácsot,
nem tettél rendet bennem.
Vagy ostort csak abban a
szívben fonsz, ahol
igazán otthon lehetsz?
(Az ajtót nem töröd ránk!)
Jöjj hát:
az életem Tiéd,
uralkodj benne újra;
s ha Te is úgy gondolsz:
tégy szép, szent rendet ott!*

Herjeczki Géza (1981)

EZ EMBER ISTEN FIA VOLT!

A munka kész, megváltásnak csodája elvégeztetett.
A megváltó az átok fáján nagy kínok közt kiszzenvedett.

A gúnyolódók ajka néma, szemük merően rámered.
Előbb még büszkén gúnyolódtak: Most rémtől gyötört emberek!

A nap eltűnik fájdalmában, a föld remeg és zeng az ég.
A bátor harcos félelmében reszket s a szeme tűzben ég.

S a marcona és érzéketlen katona szíve feldobog:
„Az Isten Fia volt ez ember!
- Ennél többet nem mondhatok!”

Az Isten Fia volt ez ember!
- száll messze időn, téren át.
Az Isten Fia volt ez ember!
- ki viselt töviskoronát.

Az Isten Fia volt ez ember!
- harsogja tenger és szelek;
ki parancsolt a hullámoknak,
s az orkán néki engedett...

Az Isten Fia volt ez ember!
- kiáltják százan, ezren,
ki engemet is meggyógyított,
mikor feküdtem betegen.

Az Isten Fia volt ez ember!
- ki az életnek Ura volt;
és feltámadván a halálból,
legyőzött Sátánt és pokolt.

Az Isten Fia volt ez ember!
- ki néked, bűnös, megbocsát...
Ó jöjj, s borulj a keresztfához
és ingyen örök üdvöt adj!

Dr. Haraszi Sándor

VIGYÜK A JÓ HÍRT

*Az ellenség a sír szájára
Óriási követ görgetett,
Mert elfojtani így akarta
A feltámadás-elméletet.*

*De Húsvétnek dicső hajnalán
A tonnás sírkő messzire repült.
Ujjongva az élet diadalán,
Az üres sírban egy angyal ült.*

*Örömmel mondta el a jó hírt:
Kik Jézust keresik, ne féljenek,
Mert legyőzve halált, sötét sirt,
Életre kelt a Megfeszített.*

*Ez örömhírt bátran hirdessék,
Mondják el tanítványainak,
Azt késedelem nélkül vigyék
A síróknak és bánkódóknak.*

*E szolgálatot ez ünnepen,
Nekünk a Feltámadott adja.
Vigyük a jó hírt völgyön-hegyen,
Mondjuk, hogy mindenki meghallja.*

*Az Úr dicső feltámadása
Nem elmélet, de igaz valóság.
Ki hittel e hírt elfogadja,
Annak még ma üdvösséget ad.*

Gergely István

HÚSVÉTI LEVÉL

Nagypénteken az Úr Jézus halálára emlékezünk. Mindannyian szeretjük a jóhírt. Három nappal később - húsvétkor: feltámadott!

Szeretnénk kiáltani, mint a kis újságos fiú kiáltotta: Extra, extra jóhír! Kinek adjak még?

Az emberek veszik, olvassák az újságot, mert jó hírt szeretnének olvasni, hallani. De amikor olvasni kezdik az egyik hírt a másik után – az egyik rosszabb, mint a másik. A közelmúltban egy televíziós interjúban azt kérdezték az újságíróktól, hogy miért közlik inkább a rossz, negatív híreket, és nem a jót? Erre így válaszolt: Azért, mert az, hogy valaki becsületes életet él, az nem nagy hír, és nem érdekli az embereket. A becsületesen és szorgalmasan dolgozó nem szed kábítószert, erkölcsös életet él... és ez nem hír. Mi is tudunk egy olyan hírről, ami nem kerül újságba, se a hírekbe, de – hála és kegyelem – számunkra „nagy újság”!

Isten Igéjében van a jó hír: Krisztus meghalt értem, de harmad napra feltámadott. Üres a sír! Ez az evangélium, az örömhír.

Örömdetes üzenet ez: „Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt.” (Rm 5:8) Isten szeretetének nagyságáról János apostol beszél a legszebben: „Nem abban van a szeretet, hogy mi szerettük az Istent, hanem hogy Ő szeretett minket, és elküldte az Ő Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért.” (1Jn 4:10) Mi is szeretünk; szeretjük családunkat, házastársunkat, gyermekeinket – de nem ilyen „halálos szeretettel,” mint Jézus szeretett. Ezért mondja Pál, „Nincs aki megértse, nincs aki keresse az Istent... mert mindnyájan vétkeztek, és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül.” (Rm 3:11.23)

A napokban beszélgettem valakivel a mai világban történő eseményekről. Szó esett a bűn kérdéséről is. Ismerősöm védőállásra helyezkedett, mint aki nem követett el olyan bűnöket, mint sokan mások. Ezt az igét idéztem neki a Bibliából: „Ha azt mondjuk, hogy nem vétkeztünk, hazuggá tesszük Őt és az Ő igéje nincsen mibennünk.” (1Jn 1:10) Utaltam Pál apostolra is, aki azt mondta: „Igaz beszéd ez és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött e világra, hogy megtartsa a bűnösöket, akik közül első vagyok én.” (1Tim 1:15) Pál apostol volt az, aki vallásos elfogultságból üldözte azokat, akik Krisztusban lettek hívőkké. Később ő volt az, aki a börtönőr kérdésére, hogy mit kell neki cselekednie, ezt a választ adta: „Higgy az Úr Jézus Krisztusban és üdvözülj!” (ApCsel 16:30-31)

Így próbáltam én is közölni a jó hírt, de mivel ismerősöm egész életében azt hallotta, hogy ő jó ember, amit én mondtam, az nem fogott rajta. Pedig Ézsaiás próféta is azt ajánlotta, hogy „keressétek az Urat, amíg megtalálható, hívjátok segítségül, míg közel van.” (Ézs 55:6) Amikor a Zsidókhoz írt levél 3:5 versét idéztem, amely így szól: „Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket.” Azt válaszolta az ismerősöm, hogy ő még ráér ezzel komolyan foglalkozni. Azt is mondtam nekem, hogy ezt már mások is mondták neki. De vajon lesz-e ennél alkalmasabb idő? Szívleljük meg, amit Jakab apostol mond: „Akik nem tudjátok, mit hoz a holnap: mert micsoda a ti életetek? Bizony pára az, amely rövid ideig látszik, aztán pedig eltűnik.” (Jak 4:14)

Ezen a húsvéti ünnepen még inkább tegyük fel a kérdést: hol töltöm az örökévalóságot? Erre a választ még itt kell eldönteni.

Faulkner Terézia

GOLGOTA / SÍR / FELTÁMADÁS

Az Úr Jézus nyomdokaiban járó zarándokok számára talán az a legnagyobb élmény, amikor a Megváltó földi életének utolsó hete eseményeit követve járkák be Jeruzsálemet. Én is így voltam vele. Nem, most nem a városfoglaló-építő Dávid király, hanem Dávid fia, a Názáreti Jézus van a középpontban.

Hol kezdhetnénk a zarándok utat? Bizonyára ahány csoport, annyiféle az úti terv. A sírkertbe például előre kell helyet/időt foglalni a csoportnak, különben be sem lehet jutni a - némelyek által protestáns Golgotának nevezett - kertbe. *A legfontosabb 4 helyszín: az Olajfák hegye - Gecsemáné, a „Via Dolorosa”, a Szentsír templom és az óváros falain kívüli Sírkert.* Néhány személyes gondolat erejéig, képeimmel is illusztrálva, folytatom a megkezdett beszámolót.

Az **Olajfák hegye** a templomtér-től keletre emelkedik, a Kidron völgye után, a városhoz jóval magasabbra. A turisták számára néhány jól kiépített helyről szinte beelátni a városba, ponto-

sabban a templom térbe, a most ott lévő két muzulmán templomra. Virágvasárnap Betánia felől, az Olajfák hegyén át vonult be a városba, szenvedése majdani színhelyére a Megváltó, akit akkor a nép Dávid Fiaként, a Messiás királyként üdvözölt. Ő ugyan nem azt látta, amit mi most látunk, de ugyanúgy beelátott Jeruzsálem szívébe, a templomba, mint mi. Csoda hát, ha a város láttán a sírás gyötörte? (Lk 19,41kk). (Ő ma is ugyanígy beelát a városunkba, templomainkba, életünkbe.)

Az Olajfák hegyének egy kicsiny, a városhoz már elég közel eső része a

Gecsemáné kertje. Tanítványaival ide többször is eljött a Mester. Az árulás éjszakáján is itt gyöttrődött, vérverejtő imádságban. De jó lenne itt tölteni egy éjszakát, de legalább egy estét... A sokszázéves, talán kétezer éves gyökérzetű olajfák mellett épült fel a múlt század elején az impozáns *Nemzetek Temploma*. Leborulni az olajfák tövéhez sajnos ma már nem lehet - 28 évvel ezelőtt még megtehettem. A turistáktól kerítéssel védik egy idő óta ezeket a fákat. Egy bekerített, parkosított, virágokkal is beültetett mű-kert lett az egykori csendes domboldalból.

Via Dolorosa – a szenvedés útja, a 14 állomást (stációt) magában foglaló keresztút. Bizonyára mindenki felkeresi, vagy akár végig is járja ezt a kb. 700

méternyi utat. Hagyományosan Pilátus rezidenciájától (Antonia erőd) a Szentsír templomig. A szűk utcák két oldalán meglehetősen erőszakos árusok kínálják portékáikat. Egészen addig kiabrándító volt számomra ez a vásár, amíg a csoportvezetőnek nem adtam igazat, aki arról beszélt, hogy nagyjából ugyanez a felállás lehetett az Úr Jézus korában is. A tömegesen érkező vidékiek a temp-

lomban áldozni akartak. Itt vásárolták meg pl. az áldozathoz szükséges állatokat. A templomba igyekvőket kereskedők sokasága fogadta. Akkor is úgy lehetett, ahogy most: nem csak a kínálat bőséges, hanem a vásárlókedv is. Ha van vevő, miért ne lenne árus is?

A 14 állomásból az utolsó 5 a **Szentsír templomban** van. A hagyomány szerint itt, a mai templom falain belül volt a Golgota, állt a kereszt, fektették az Urat az ott lévő sírba; s természetesen akkor itt történt a feltámadás is. A keresztnyek nagyobbik fele áhitatos hittel, a protestánsok érdeklődéssel tolonganak a templom körül, s a többféle szertartás szerint működő templomban.

A mi szívünk is hevesebben dobog, amikor a *Golgotára* gondolunk, de valahogy nehezen tudja elfogadni ezt a környezetet. (Dehát, mit számít az, hogy mit tudunk elfogadni?) A protestánsok számára a régi városfalakon kívül eső „**Sírkert**” a keresztthalál, a temetés és a feltámadás helye. Az evangéliumok leírásának ez a hely jobban megfelel, mint a másik. 150 éve találtak rá erre a helyre – egy Jézus korabeli sírra, és az attól vagy száz méterre, koponyához hasonló sziklás dombra. Egy angliai szervezet gondozásában működik ez az emlékhely.

Különlegességei között az egyik, hogy a csendes, zárt udvar túlsó végénél kezdődik a látnivaló: a koponyára emlékeztető szikla, a *Golgota*. A kert

végén kialakított „kilátó” majdnem szemben van a sziklafallal – a képet onnan készítettem. Alattunk, vagyis a Golgota lábánál egy forgalmas buszpályaudvar működik. Arabok lakta terület ez, meglehetősen gondozatlan, piszkos. Bizony, befelé kell nézni erősen, meg a Golgotára – minden mást kizárva, hogy a hely jelentőségét és üzenetét átélhesük. De ha ez itt nem sikerül, akkor majd később, amint a kert legfontosabb részéhez érünk: a *sír*hoz. Hallgatunk egy kis magyarázatot, énekelünk, majd bemegyünk a sírba. A sír üres. Rajtunk áll, hogy mit látunk, mit élünk át abban a szűk percben, amit ott töltünk. Üres, sziklába vájt sír. Kovácsolt vas kerítés azt is két részre választja. Az előtérben állunk, a sírboltban, ahova a mi szeretett Megváltónk élettelen testét helyezték rövid nyugalomba. Életét adta értem. Meghalt, de nincs itt, feltámadott.

MELBOURNE

Események a Dél Keresztje alatt

Újból jelentkezünk a déli féltékről, a Dél Keresztje csillagkép alól. Szeretnénk csillagokként fényleni e sötét világban (Fil 2,15), és továbbra is a Krisztus keresztje alatt élni életünket. Róla kívánunk bizonyosságot tenni, hogy még sokan megismerhessék Őt, és elfogadják Megváltójuknak és életük Urának.

Beszámolónk segítségével gyülekezeti életünk fontosabb eseményeibe szeretnénk betekintést nyújtani kedves olvasóinknak.

Lehetséges, hogy nem is ebben a sírban feküdt az Ur? Talán a Szentsír templomban lévőben? Vagy máshol? Biztosan csak akkor tudhatnánk, hogy melyikben feküdt, ha most is ott lenne. *Egy pillanatig sem bánom, hogy nem tudhatom biztosan, hogy melyik volt a Mester sírja. Az üres sírt szeretem, de legjobban a Feltámadottat, aki most is él.* S amint végül a sírkertben úrvacsorázunk, már egyáltalán nem a sírra és nem a koponya alakú sziklára gondolunk, hanem a *föltámadott és élő Jézus Krisztusra*, mert hiszen Őt a sír nem tarthatta fogva.

Herjeczki Géza

Temetési istentisztelet

Megrendült szívvel, de Isten akaratában megnyugodva vettük tudomásul, hogy **Rövid Julianna** testvérnőt az Úr 2013. november 3-án elszólította e földi létből. Testvérnőnk 79 éves korában, türelemmel viselt hosszú szenvedés után költözött el az örök hazába. A temetési istentiszteletre november 11-én került sor a Springvale-i Botanikus Temető Renowden kápolnájában. A jelenlevő családtagok, rokonok, ismerősök és gyülekezeti tagok számára Horváth Ferenc lelkipásztor hirdette a vigasztalás ígét, a kápolnában és a nyitott sírnál egyaránt. A gyülekezet énekkara alkalmi énekekkel szolgált.

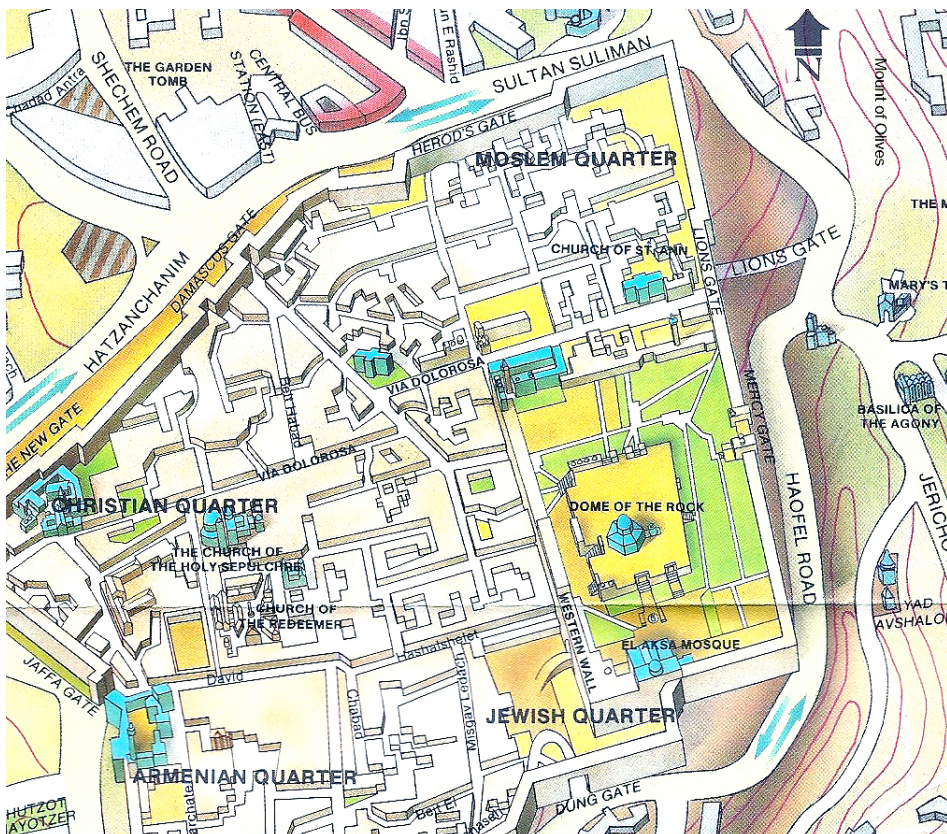

Rövid Julianna a lelkipásztorral

Rövid Julianna 1934. május 29-én született az erdélyi Paptamásiban. Szülei, Tóth Mihály és Julianna hat gyermeket neveltek. Mint legidősebb lány a hat testvér közül, Julika már fiatal kislányként örömmel segédkezett szüleinek. Édesanyjával együtt eljárt a baptista gyülekezetbe, ahol 15 éves korában megtért, és 1949-ben újszövetségi bemerítésben részesült Bihardiószenen, Nagy Sándor testvér által.

1956. március 24-én házasságot kötött Rövid Gyulával, és a Paptamási szomszédságában található Kügypusztán töltötték házasságuk első 12 évét. Isten három gyermekkel ajándékozta meg őket: Gyulával, Jutkával és Edittel. 1968-ban Nagyváradra költöztek, hogy ezáltal több lehetőséget és jobb körülményeket biztosítsanak gyermekeiknek. Julianna testvérnő varrónőként dolgozott Nagyváradon és óriási kuncsaftkört alakított ki. Élelmessége által még a nehéz gazdasági helyzetben szenvedő óházában is mindent előteremtett családjának, hogy ne nélkülözzenek. Nagyváradon Julika testvérnő az 1. számú Magyar Baptista Gyülekezetnek volt hűséges úrvacsorázó tagja, egészen Ausztráliába költözéséig. 1988. áprilisában férje, Gyula elköltözött e földi létből.

Julika testvérnő 1990-ben egy rövid időre kilátogatott Ausztráliába Edit lányához, unokája, Aidan születése alkalmából, majd 1997-ben Isten úgy ter-

vezte, hogy végleg kinn maradjon. Annak ellenére, hogy angolul nagyon keveset tudott, barátságos személyiséggel és mosolyával könnyen megnyerte az emberek szívét új hazájában. Önállóságát nem vesztette el. Bátran elment egyedül az üzletközpontokba busszal, és örvendezve ment haza, hogy elmondhassa, hol járt aznap és mit látott. Napja általában azzal kezdte, hogy kedvenc növényeiről gondoskodott. Kifejezetten örömet lelte abban, hogy segítkezzen a háztartásban, illetve, hogy születésnapján elvigye a családot egy vacsorára, vagy lányával beüljön egy kávézóba.

Julika testvérnő lelki otthonra talált a Melbourne-i magyar baptista gyülekezetben, melynek haláláig hűséges tagja maradt. Ameddig egészsége engedte, hűségesen látogatta a gyülekezeti alkalmakat, jól érezte magát a testvéri közösségben, szerette lelki testvéreit és őt is mindenki szerette. Bár egészsége nagyon megromlott élete utolsó éveiben, életkedve mindvégig megmaradt. Az éveken át elszenvedett fájdalmak között is hű maradt Istenhez. Élete utolsó hetében bizonyosságot tett arról, hogy megtapasztalta Isten szeretetét, hűségét és vezetését egész életén keresztül, ezért megnyugodott abban a tudatban, hogy földi élete végeztével Isten a mennyi örök otthonba fogadja őt.

Julika testvérnőt gyászolják gyermekei: Gyula, Jutka és Edit, veje János, unokája Aidan, rokonai és ismerősei, a Melbourne-i magyar baptista gyülekezet testvérisége. Testvérnőnk emlékét szívünkben megőrizzük.

Mikulás és Ausztrália-nap

Gyermeink és természetesen az idősebbek örömeire gyülekezeti pikniket szervezhettünk Mikulás-nap alkalmából 2013. december 7-én a Melbourne-i Tirhatuan Parkban. Az izletes gulyást és lángost a Springvale-i Magyar Református Gyülekezet lelkésze, Nt. Incze Dezső és felesége, Ibolya ajándékozta számunkra. A gyermekek ajándékcsoomagban részesültek és megtudhatták, hogy a Mikulás-nap valójában Miklós-nak, Myra püspökének állít emléket, aki a hagyomány szerint az éj leple alatt ajándékozott meg titokban egy szegény embert, hogy három lányát férjhez adhassa. Most ugyan nem jelent meg piros köntösben és süveggel a Mikulás, (csupán csoki formájában) a gyermekek így is örültek az ajándéknak. Mi, felnőttek pedig hálát adtunk azért, hogy Isten nekünk „kimondhatatlan” ajándékot adott Fiában, ez pedig sokkal értékesebb, mint az egykori Miklós által adományozott aranypénz.

Gyermekeink a Mikulás-csokival

Minden évben január 26-án emlékeznek meg az ausztrálok arról, hogy a tizenegy hajóból álló brit Első Flotta 1788. január 26-án megérkezett a majdani Sydney egyik öblébe. Ausztrália-nap alkalmából kilátogattunk az Emerald Lake Park-hoz, ahol lehetőség adódott a kapcsolódásra és pihenésre. Gyermeink ugyanakkor élvezhették a vízibiciklizést, kacsá és vízityúk-eteztést, és megtekinthették a világ egyik legnagyobb miniatűr modellvárosát a 2 km hosszúságú vasútvonallal, melyen elektromos kisvonat közlekedik.

Gyülekezeti események

Karácsony az ausztrál nyár legforróbb időszakára esik, ezért a hangulat egészen más, mint az óhazában vagy az Egyesült Államokban. Mi azonban örömmel ünnepeltünk a meleg ellenére is, és az imaház is megtelt a tagokkal és a hozzánk látogatókkal. Karácsony szentestéjén még kántálásra is sor került: a karmester családja a lelkipásztor családjával együtt megkántálta a gyülekezet tagjait, látogatóit és más ismerőseit.

A Kerekes család újból a Melbourne-i imaházban

A karácsony előtti és utáni időszakban több vendég is felkereste gyülekezetünket: *Kerekes Lajos, Teréz és Ellie az Egyesült Államokból*, (testvéreink a Melbourne-i magyar baptista gyülekezet alapító tagjai voltak), *Sebestyén Kati* testvérnő szülei, *Kovács Károly és Ilonka* Erdélyből, az *Urbán házaspár*

Szerbiából, *Petrikó Edit* testvérnő rokonai az USA-ból, a lelkipásztor teológiai évfolyamtársának felesége és kislánya a romániai Nagyszebenből, akik rokonokat látogattak meg Melbourne-ben.

Az *Aliansz-imahét* programja szerint tartottunk imaheti alkalmakat január 12. és 19. között. Józsué és Kaleb élet-történetén keresztül nyerhettünk erőt és bátorítást arra, hogy „Lélekkel és bátorsággal” tudjunk kiállni az Úr ügyéért minden helyzetben, akkor is, ha egyesek (vagy akár mindannyian is) ellenünk fordulnak emiatt.

A Podobny család a lelkipásztorral és feleségével

Gyermekebemutató is volt gyülekezetünkben: *Podobny Tibor és Ibolya* hozták el január 19-én első gyermeküket, *Phoebe Grace*-t a gyülekezetbe. Horváth Ferenc lelkipásztor Luk 18,15-17 alapján hangsúlyozta, hogy a szülők a legjobb helyre viszik gyermeküket, ha az Úr Jézushoz hozzák. Szólt arról, hogy az Úr számára a gyermekek is fontosak és értékesek, majd kihangsúlyozta, hogy valamennyiünknek Isten gyermekeivé kell válnunk az újjászületés által. A bemutatás alkalmával a gyermekért először a szülők imádkoztak, majd a lelkipásztor adott hálát a kislányért, és kérte az Urat, hogy áldja meg a szülőket és nagyszülőket, hogy Isten félelmében nevelhessék a kis *Phoebe*-t. Az istentiszteletet alkalmi köszöntések és az énekkar szolgálatai tették még ünnepélyesebbé. Az alkalom szeretetvendégséggel zárult.

A *Magyar Baptista Világszövetség vasárnapján*, február 2-án, hálát adtunk hitestvéreinkért, akikkel nemcsak a közös hit, hanem szép magyar nyelvünk is összeköt. Habár fizikailag nagyon távol élünk európai és amerikai magyar baptista testvéreinktől, lélekben egyek vagyunk, és azon munkálkodunk, hogy a magyar baptizmus magvető szolgálata eredményes és gyümölcsöző legyen ott, ahova helyezett bennünket az Úr.

Horváth Ferenc

THE CALL TO COURAGE IN AN UNFAMILIAR LAND - NIGERIA, AFRICA

"Be strong and courageous. Do not be afraid or terrified because of them, for the Lord your God goes with you; he will never leave you nor forsake you."
Deuteronomy 31:6-8

On August 22, 2013, Thursday, one day before my departure to Nigeria in Africa, I had difficulty packing and was questioning my decision to leave to Abuja, Nigeria. My grandmother (Zagoni Ilonka) was on her death bed, and it was very difficult to leave the strong woman of God, who raised me along with my parents and grandfather. I did not have the typical excitement or nervousness that a person gets when leaving abroad

for a trip of a lifetime. I had a horrible feeling that this would be my final goodbye that I would have to say to my grandmother.

Before going to sleep, I grabbed my Bible, it opened to Deuteronomy 31. Verses 6-8 caught my eyes, where God was commanding me to be strong and courageous because he promised to be with me. I prayed and went to bed. I had a dream that night. God gave me a vision of my grandmother healthy with rosy, red cheeks. She held my two hands with her warm hands, as she usually did, and as I told her that I love her, she whispered in my ear, "I love you too, and I'm praying for you." As I woke up from this dream, I knew that this was confirmation for me to depart to Nigeria.

Friday, August 23, I kissed my grandmother's forehead and hardworking hands and said my final goodbye. Her eyes were looking up, it seemed, toward heaven. Although tears streamed down my face, I knew I had to obey God and go. That night on the plane I felt mixed emotions and could not sleep much throughout the 18+ hour flight/layover. I prayed and prayed for my family, until I received the news upon my arrival to Africa that my

grandmother had gone to heaven to be with the Lord already on Friday evening.

After arriving to Africa and taking a night to rest, the next day, Sunday, August 25, we attended a local church in Abuja, the capital city of Nigeria. We were the only Caucasian people in the building, but I felt so welcomed by the praises, Amen(s), and chorus of the church. The pastor gave a sermon on "Your Unlimited Provision Is Here." He preached from Hosea 12 and referenced to 2 Kings 3:16, stating how there is divine inspiration in life. God has a plan and he always completes his work. Even though you may be in "Egypt," where your situation seems impossible to

Our group of 12, including our leaders: Dr. Mark Babo and wife, Doreen, Dr. Zsolt Muller, and Dr. Greg Heyart

resolve or too big to handle, God turns impossible situations around and brings you out of captivity, as he did with the Israelites.

Although I felt mixed emotions in the beginning of the trip, this message was what gave me a spirit of courage and gave me strength, in knowing that God would bring me out of captivity—out of the emotions and hurt of losing my grandmother, and supply me with unlimited provision of him, to be filled to deliver his Gospel.

After the church service, we were able to serve the church community: take blood pressure, sugar checks, weight, height and BMI. It was so interesting to me how little the community was educated on preventative measures toward good health. We brought to light to the community how God gave us our bodies, and we are to treat it as temples of the Holy Spirit—keeping it clean.

The next few days, we spent in the villages, where the atmosphere was much different than the city life of Abuja. We treated the villagers, who walked miles and had waited hours upon hours to be treated by a doctor, some being

treated for the first time in their life.

We had interpreters, through whom we shared the Gospel, of how we all are created unique, but we all have one connection—one Father in heaven, who sent his Son, Jesus Christ as an atoning sacrifice for our sins. I was astonished on how moved the crowd was. Everyone seemed confused initially, and most seemed like they had not heard the Gospel, but after hearing the message, these villagers praised the One True God—even, Muslim villagers.

During medical treatment, we could ask each individual about their family. Although not all understood our English, they understood the language of love: the language of hope and peace through Jesus by our actions. Children were running to the window, asking me

to take pictures with them and talk to them. It was beautiful to see so many children running around and filled with joy, in a village where there was so much poverty. They have nothing compared to what we possess here in the United States, yet, they had this unshakeable joy that could not be wiped off their faces.

We were sent by God as a sign of hope for their ailing mothers, fathers, brothers, sisters, etc., providing medicine to treat their illnesses—and truly sharing about the ultimate healer of all, Jesus Christ.

I was able to share the Gospel and what Jesus did to transform my life. I was very nervous, but I prayed beforehand, and I could see their receptiveness to the message of the Gospel. I continued to pray throughout the day that for those who cannot be healed by modern medicine or our treatment could be healed by the power of the Almighty God.

We reached out to a total of over 2,000 individuals during our short trip. Although we treated thousands, what remains in me are the tears I saw when I gave a mother a hug, empathizing with her when she told me the story of how she lost her baby to a seizure, or the little boy Joshua, who could barely see at first, but when he tried on a pair of glasses for the first time, he jumped for joy, or the tears of a Muslim young woman, who wanted us to pray over her that she may be healed wholly, and the closeness of

Sixty Years of Speaking Hope to the World 1954-2014 Trans World Radio

Six decades ago, Trans World Radio started to use radio waves to broadcast God's message to people groups in Europe. Its first location of operations was in Tangier, Morocco in North Africa. Dr. Paul Freed, the founder of TWR and his

father, Ralph Freed, a retired missionary were God's key instruments in that endeavor. They sought and trusted the Lord for direction and resources as they contemplated expanding that initial radio outreach into a worldwide ministry for His glory.

our team, even though we had just met on the trip.

It felt like God mysteriously works and connects his people all across the world to serve one another and know the hope of Jesus Christ.

Although we may lose loved ones on earth or suffer with illnesses and other sorrows, the one thing I departed with from this trip was hope. This is a hope that can't be shaken, knowing that I serve a living and true God, who won't abandon me. If He cares for the birds of the air, how much more does he care about his people in the world?

We all may live vastly different lifestyles and have limited or unlimited access to resources, but the "Unlimited Provision" of Jesus Christ is always available.

I'm grateful for God confirming that it was in His plan for me to go serve on this trip and experience that He is with me always, in every circumstance.

Erika Szabo (Chicago)

It is amazing to realize that TWR broadcasts in more than 230 languages and dialects into more than 160 countries, making the revealed truth of God available literally to billions of people in their own language. Browsing the listener responses received via letters and e-mail gives us encouraging glimpses of the work of the Holy Spirit through the radio programs. The listeners are grateful to God that TWR exists and helps them to know and love Jesus Christ more.

One of them from Ukraine wrote this: *"We rejoice over your wonderful messages, songs, and for the gift of grace that is sounding through your programs. Your work is not in vain. It brings encouragement, joy and comfort for our souls. It is marvelous how the Lord is using His Word to speak to our hearts and prepare us to meet Him. We rejoice in Him and pray for you."*

An Arabic listener responded this way: *"... how grateful I am to have such a radio program that explains the Bible in a way that we all can understand the will of God for our lives from it! I am telling everyone about it ..."*

For us, this TWR milestone is special because by God's grace we have reached the point of having been part of this mission for half of its existence this month. It was The Moody Church, our home church in Chicago, that commissioned us for the missionary service 30 years ago. It is a privilege for us to serve the King of Kings with TWR on your behalf, and we are very grateful for your faithfulness in praying for us and financially supporting us. As we pause at these milestones, we praise the Lord for what He has been doing through you in our lives over the years.

In Him, *Kalman and Annamarie Dobos*

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

SZÖVETSÉGÜNK GYÜLEKEZETEINEK CÍMJEGYZÉKE

ALHAMBRA (Los Angeles), CA
2216 S. Fremont Avenue,
Alhambra, CA 91802
Lelkipásztor: *Novák József*

CHICAGO, ILLINOIS
5757 West Windsor Ave.,
Chicago, IL 60630
Lelkipásztor: *Lukács János*

CELEVAND, OHIO (Bethania)
4124 Stickney Avenue,
Cleveland, OH 44109
Lelkipásztor: *Dr. Pintér Zoltán*

DETROIT, MICHIGAN
1362 Chandler,
Lincoln Park, MI 48146
Lelkipásztor: *Dr. Herjeczki A. Géza*

NEW YORK, NEW YORK
225 East 80th Street,
New York, NY 10075
Lelkipásztor: *Dr. Gergely István*

PALM BAY, FLORIDA
2810 Fordham Road NE,
Palm Bay, FL 32905
Rev. *Denzel Alexander* (angolul)

SANTA MONICA, CALIFORNIA
2915 Washington Ave.,
Santa Monica, CA 90403
Lelkipásztor: *Hunter Vadász János*

TORONTO, CANADA
157 Falkirk Street,
North York, Ont, M5M 4K4, Canada
Lelkipásztor: *Püsök Dániel*

MELBOURNE, AUSZTRALIA
Első Magyar Baptista Gyülekezet
130 Railway Pde.
Noble Park, VIC. 3174
Lelkipásztor: *Horváth Ferenc*

*További gyülekezetek,
némi együttműködéssel:*

KELOWNA, BC, Canada
Hungarian Christian Mission
Kelowna, BC
Lelkipásztor: *Kulcsár Sándor*

KIPLING, SASK. CANADA
Calvary Baptist Church
Rev. *Richard Barta*

SZÉGYELLEM A MÚLTAM

Ifjúkoromban nem voltam alkoholista, nem drogoztam, alvilági bandákhoz se tartoztam, férfivá serdülve nem sikasztottam, soha börtönbe nem kerültem, sőt gyerekkoromban nem voltam verekedős természetű sem, mert gyengécske fizikumommal úgyis csak alul maradtam volna. Nem voltam hazudozó, mert édesapám megkövetelte, hogy igazat mondjak. Tehát semmi érdekes nem történt velem, mint sok más hasonló társammal sem, akiknek az a sors jutott, hogy hívő családba születünk. A gyülekezet előtt elmondható bizonyosságtételünk tehát meglehetősen szürke, ilyen életelözményekkel rendelkező megtéréstörténetet egyetlen egyházi lap le nem közöl, mert nincs benne semmi drámai, nincs benne semmi érdekfeszítő.

A mai megtérésmértékek szerint ezeket már mind szégyelljem? Mert ha így van, ha mindent újrakezdhetnék, fiatakoromban bizonyosan iskolakerülő lennék, összefirkálnám a falakat mindenütt, ahol csak megfordulok, biztosan szétverném a buszmegállókat, belekötnék az idős emberekbe, korán válnék paráznává, esetleg homoszexuálissá, valahova biztosan betörnék és börtönbe is kerülnék. És csakis ott hallhatnám meg az evangéliumot. Mert akkor érdekes megtérési sztorim lenne, mindenki felfigyelne rám. Amikor elmondanám a megtérési történetemet, a szemek csillognának, és mindenki odajönne hozzám, hogy kezét fogjon velem, és biztosítana róla, hogy jól döntöttem, amikor a bűn mélysége helyett Krisztust választottam.

De így olyan szerencsétlennek érzem magam, mert az én megtérési sztorim olyan uncsi, ami senkit sem érdekel, senkit sem hat meg. Sőt sajnálnak, hogy milyen szerencsétlen szürke egér voltam és vagyok még ma is. Nincs bennem semmi izgalmas, semmi megrázó, könynyeket fakasztó, csak egy silány sablonhívő megtérésem volt (lehet, hogy az se volt igazi), és ettől kezdve pedig sablonhívő vagyok, ha egyáltalán hívő vagyok. Ha egyáltalán megtértem. Mert ugyan miből is tértem volna meg? Bizonyára csak úgy besunnyogtam a gyülekezetbe.

Mert kisgyerekkoromban ültem a szószék előtt. Abban a gyülekezetben, ahol gyerek voltam, ez így volt szokás. Jól kellett viselkednem a többi hasonló korú jógyerekekkel együtt, mert szem előtt voltunk. Igaz, hogy akkoriban még

az iskolában is csendben kellett ülnünk, tehát ez maga nem volt valami elviselhetetlenül nehéz feladat. Úgyszólván gyakorlatom volt benne. Meg aztán mindenki más is csendben ült, a felnőtteket is beleértve. Még akkoriban nem álltak fel, kezeiket sem emelték az ég felé, és nem is tapsoltak. Meg is ijedtünk volna. A prédikációt ugyan nem értettük, kivéve azt, amikor nekünk magyarázott valaki, de ez többnyire a kisteremben történt. Azonban így is egészen jól éreztük magunkat, sőt nem is volt hosszú az istentisztelet, mint ahogy ma mondani szokás - a gyerekek számára. Valamit azonban mégis felfoghattunk belőle, mert az imaház udvarán eszünkbe se jutott civakodni. Pedig máshol ez előfordult.

De nemcsak magam vagyok ilyen, mert akkor nem lett volna érdemes tollat fogni, hanem korosztályomból mások is, nem is kevesen. Egy ilyen "szerencsétlen" öreg lelkész – amilyen magam is vagyok – mondta el a következő történetet. Gyülekezetében vendéglátót egy csupa fiatalokból álló szolgálócsoporthoz. Dicsőcsopi, élő bizonyosságtételek, drámai megtérések, tüzes hittapasztalatok nyomán lendületes alkalmak voltak. A társaság csillogó szemekkel hallgatta vezetőjük csúnya alvilági múltját, megtérésének damaszkuszi fordulatát, az azóta eltelt időben erővel teli hittérítő szolgálatait. Főleg a lányok szeme csillogott, hiszen az illető jóképű legényke volt. Igaz, nem először hallották ezt, de a történet mindig újabb színes részletekkel bővült. Olyan friss, üde, keresetlen és képmutatásmentes volt az egész. Az öreg lelkész asztalt terített nekik több napon át, rendbe rakta sebtében levett ruháikat, fal mellé dobott gitárjukat. Hát Istenem, olyan fiatalok!... Amikor aztán véget ért a hosszú hétvége, talált egy bibliai kártyát az asztalán. Valaki ráírta: "Nem messze vagy az Isten országától." Elgondolkodott rajta, és megköszönte Istennek, hogy figyelmeztetést kapott. Eközben elgondolkozott a sorsán. Ő is hívő szülők gyereke volt, korán megtért, és korán elhívást kapott a szolgálatra. Hát ez az.

Ki így tér meg, ki úgy. Van, akit a bűn legmélyéről emel ki Isten. Áldassék érette az ő neve! Boldog lehet ő is, és boldogok azok is, akik vele örülnek. Van, aki valamiért nem csúszott túl mélyre, de hát neki is csak meg kellett térnie. Hogy húsz méterrel vagy öt centivel a víz felszíne alatt fullad meg az

ember – ha megfullad -, akkor az már mindegy. De ha kihúzza valaki, akkor megmenekült.

De akkor most szégyellje magát, hogy nem sülyedt mélyebbre a bűnben? En 1956-ban tértem meg. Kenyérért álltunk sorba, közénk lóttek az oroszok, és nem a haláltól féltünk, hanem a kárhozattól. Amikor megtértem, a lövöldözés még nem szűnt meg, csak a halálfélelem. Mi bűne lehetett egy tizenhárom éves gyereknek? Ma már nem is emlékszem rá, csak a lelkiismeretem iszonytató szorítására, és a megtisztulás utáni nagy békességre. Hogy tért meg János, a szeretett tanítvány, az evangélium írója? Hiszen korábban szinte még gyermekként bemerítő János tanítványa volt, aki pedig már születése előtt megtelt Szentlélekkel. Nem olvassuk a bűneit és a megtérése történetét még az általa írt levelekben sem. Akkor talán nem is tért meg?

Azt pedig végképp nem értem, hogy mért kell a megtérésből színes történeteket farigcsálni, és mért kell azzal a múlttal bizonyosságtétel címén dicsekedni, amit Isten megítélt, és amitől megszabadított. Ha pedig azóta a hitéletünk megfakult, lelkiileg kiszáradtunk, vagy éppen visszajöttek a régi bűnök, újra odajárulhatunk a kegyelem királyi trónjához, hogy megújuljunk (Zsid 4,16). S akkor nem kell szégyenkeznünk sem a súlyos, sem a "bocsánatos" bűneinkért, lévén hogy ilyenek nincsenek is. Csak megbocsátottak, amiket viszont Isten a háta mögé vetett (Ézs 38,17). Ezekkel pedig jobb, ha mi is így bánunk, és nem tesszük őket újra meg újra a kirakatba. Mert a dicsekvés, ha lelki is, csak dicsekvés. És egészen jó kapu azoknak a csúnya bűnöknek, hogy újra és újra visszataláljanak a dicsekvő lelkéhez.

Hegyí András
Békehírnök (2012)

SIKER ÉS GYŐZELEM

*Siker és győzelem,
győzelem és siker.*

*Siker még nem győzelem,
győzelem nem siker.*

*Ő győzött.
A Golgotán.*

*Sikerül-e győzni nekünk,
ha folyton sikereket kergetünk?*

Herjeczki Géza (1984)

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - KÁRPÁTALJA

Nagyon kemény hónapok állnak Ukrajna mögött ... A kievi Majdan (Függetlenség tere) majdnem száz halálos áldozatára, és az elcsatolt Krim-félsziget körüli háborús feszültségek miatt elképesztő infláció sújtja ezt az amúgy is nagyon szegény országot. Hála az Urnak, Kárpátalján – egyenlőre – csend van ...

Egyik legnagyobb örömünk Kárpátalján a roma (cigány) misszióban van.

Mint talán tudják Kedves Olvasóink, négy évvel ezelőtt **Gáton** megalakult egy kis házi gyülekezet a roma táborban, mintegy tizenkét emberrel. Mostanában ez már másképpen néz ki: vasárnap – egy közönséges „vasárnapon” készítettük a fenti fényképet, és minden nagy hírverés nélkül 53-an voltunk jelen. El tudjátok képzelni, hogy két egymásba nyíló 4x4 méteres szobában ötven-hatvan ember? Persze gyerekekkel együtt, de hát ők is helyet foglalnak ... Készül az új imaházunk, reméljük, nyáron meg tudjuk nyitni. Jelenleg az építési záró engedélyekért imádkozunk, és ez bizony nem egyszerű kérdés a mai Ukrajnában. Így néz ma ki a **Gáti Reménység Roma Baptista Gyülekezet Kárpátalján**.

Van egy hetente tartott ifjúsági alkalomunk, ahol 15 körüli a fiatalok száma, meg két gyermek bibliaóra, ahol csoportonként 15-25 gyermek jön össze hétről hétre – az évszaktól függően. **Renáta, Ibolya és Katica**, meg a munkatársaik valami elképesztő energiával és hűséggel végzik a munkát. Pedig egyikük tanulja a fodrászatot, másikuk gyárban dolgozik, Katica pedig középiskolás még ... Emellett van női alkalom, ahol a horgolás – kötés mellett az ígéről, és normális keresztyén életéről beszélgetnek a testvérnők. És pár hónapja csoda történt: elkezdtek járni a férfiak is, és jelenleg heti rendszerességgel férfi bibliaórát is tartunk, amit múlt év elején még el sem mertünk képzelni. Hiába,

a nyomorúság, a munkanélküliség, az egyre szörnyűbb szegénység meg a háborús helyzet Isten felé fordítja még a legkeményebb embereket is. Amit hangsúlyozni szeretnénk: nem támogatásért jönnek, hanem a Megváltó Jézus Krisztus szeretetéért. Az elmúlt hónapokban tíz-egynéhányan döntöttek – nagyon komolyan – az Úr Jézus mellett, és meg is maradtak a hitben. Kérjük, imádkozzatok értük, és az egész Reménység Roma Baptista Gyülekezetért, Gáton, Kárpátalján.

Négy éve a hegyek között, **Beregújfalun** is megindult egy házi gyülekezet a „két Zsuzsa” házában, felváltva, egyik héten egyiknél, másik héten má-

siknál. Mostanra ez a tíz körüli induló létszám már megduplázódott. *Ifj. Bakos Imre és felesége, Renáta* nagy hűséggel végzik a szolgálatot, annyira, hogy most tavasszal fel is fogjuk őket avatni diakónussá. *Ibolya néni és lánya, Iduka* egy kicsi, de formás vályogházat adományozott a gyülekezetnek, amit reméljük, kora-nyárra annyira fel tudunk majd újítani, hogy ott tarthassuk istentiszteleteinket. Van egy cigánytábor is a faluban, onnan is várunk sok-sok érdeklődőt a gyülekezetbe.

Egyik legnagyobb örömünk az egy éve indult **Napsugár Örömhír Gyermekklub**, amit szintén *Bakosék* vezetnek. A hat-hét gyermekkel induló alkalmakat megáldotta az Úr, és ma már eléri a húsz főt is ... Gyermekünk viszont már két-három szülőt is elhozta többször is az alkalmakra. Imádkozzatok tehát a **Beregújfalui Gyülekezetért, Bakosékért, a gyermekmunkáért és az imaházért is**. Az Ukrajnát terhelő iszonyú infláció és munkanélküliség persze nem csak a cigányokat, hanem a magyarokat is nyomasztja. De élni akarnak a testvérek, és

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptista Világszövetség*be hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az *Evangeliumi Hírnök* olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaikért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Simon József elnökért és munkatársaikért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Herjeczki Géza elnökért és munkatársaikért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczé Bálint lelkipásztorért és munkatársaikért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nehra Bálint lelkipásztorért és munkatársaikért.

a „nincsből” még adakoznak is ... Köszönjük imádságaitokat.

Ha valaki az imádság mellett – amit legfontosabbnak tartunk – támogatni is szeretné a mély szegénységben élő cigány, vagy magyar testvéreket, azt az *International Mission Boardon* keresztül megteheti, az adományok az adóalapból levonhatók, erre vonatkozóan az IMB évvégeként hivatalos dokumentumot küld. Az *Evangeliumi Hírnök* szerkesztősége szívesen megadja a felvilágosítást a támogatás módjáról.

Dr. László Imre és Klári
A Southern Baptist Convention misszionáriusai Kárpátalján

ERŐM ÉS ÉNEKEM AZ ÚR Életem (49)

Ezt mondja Mózes énekében, amikor száraz lábbal átkelnek a tengeren. *"Megszabadított engem, Ő az én Istenem, Őt dicsőítem, Őt magasztalom."* 2Móz 15,3. Ez volt az én életemnek is a fő mondanivalója, keresése és kutatása: a lelki ének. Sokat foglalkoztam vele. Kerestem a Biblia tanítását az énekekről. Mindenek előtt magamnak volt szükségem erre, a sok vélemény, sokféle gyakorlat és felfogás között. Sokat olvastam is e témában.

A Biblia tele van énekekkel. A zsoltárok a mindenkori énekköltészet gyöngyszemei. Izráel népe későn jelentkezik a történelem színpadán. Több ezeréves civilizációk léteznek már előtte, jönnek és mennek, jó vagy rossz nyomot hagyva maguk után. Sokkal hosszabb időszak van előttük, mint megjelenésüktől napjainkig. (John Brajt: Izráel története.)

Bár Izráel népének születése a pusztában történt, Mózes éneke a Veres tengerénél már istentiszteleti formáról beszél. Izráel egyistenhite egyedülálló az ókorban. Nehezen magyarázható. Hiba is lenne Izráel hitét a pogány istenhit eszméjével, ideológiájával magyarázni. Izráel hite nem elvont teológiai dogmákon alapult, hanem egy történelmi tényen, amit ők átéltek, és hittel elfogadtak. Hitték, azaz tudták, hogy Isten Izráel népét hatalmas kézzel vezette ki az egyiptomi rabságból, és szövetséget kötött velük az új földön. Ez a tény az izraelita számára magától értetődő dolog volt. Ezt sohasem hozta kérdésbe. Nem kellett bizonyítania. Maga Isten bizonyította a kiválasztás tényével, mely tény nagyon jelen van Izráel irodalmában és költészetében.

A zsoltárok soha nem kérdőjelezik meg Isten létezését. Soha sem vitatják. Viszont elmondják, hogy az ő Istenük milyen. Mózes újra jelentkezik énekével az 5. könyve 31. részében. Isten maga utasítja, hogy írjon éneket a pusztai vándorlásról és tanítsa meg az egész néppel. Isten meg is indokolja, hogy miért: ez az ének tanúskodni fog ellenük (19-21. vers).

Az Istenhívók éneke tartalmazza Isten tetteit az ember érdekébe. Erről énekel Debóra, Anna - Sámuel anyja, erről énekel az Újszövetség küszöbén Mária, Jézus anyja. Elhívás, kiválasztás a szolgálatra, amit Mária, a kegyelembe fogadott az Úr-ral fejez ki. Hogy is tudná az ember kifejezni azt a csodálatos

találkozást a legtisztább, a legszentebb lénnyel, az egyedüli jóval, az Istennel? Aki megszólít, megtisztít, alkalmassá tesz. Hiszen a megbocsátásban éljük át Isten szeretetét, amikor belép legbenső lényünkbe, ahová nem igen engedünk be senkit. Ez az az élmény, melyet előre megsejteni sem lehet. Ez az, amit szem nem látott, fül nem hallott, emberi szív meg sem sejtett, amit Isten készített az őt szeretőknek. 1Kor 2,9.

Ez az élmény nagyon sok énekben jut kifejezésre, éppen úgy, mint Izráel népének ki és bevonulása. Ez a lelkünk ünnepe, és válogatott szavakat, szép kifejezéseket igényel. Sokan nem tudunk verset, éneket írni. Ez egy képesség, ez a művészet, ami akkor az, ha úgy tudom leírni érzéseimet, élményemet, hogy az ugyan azt az érzést keltse másokban is. Ezeknél sokszor közvetítőre van szükség, interpretáló művészre, aki életre tudja kelteni a leírtakat. A kotta holt, a betű is, amíg valaki meg nem szólaltatja. Ez prófétai szolgálat - az igehirdetőnél is.

Így vannak el nem évülő alkotások. Sok lelki énekünk is ilyen. Élményből fakadó. Bibliai igazságokat énekelnek meg. Idők múltával sem gyengülnek meg üzenetei, mert igazságokat mondanak el. A fordítások sem veszik el üzenetük erejét. Hitet ébresztők, közösséget formálók. Értékeljük és őrizzük őket!

Nagyajtai Eszter

Mikor pedig utóléri őt a sok baj és nyomorúság: akkor szóljon ez az ének előtte bizonyágképen (mert nem megy feledésbe az ő maradékának szájából)... Megírja azért Mózes ezt az éneket azon a napon, és megtanítja arra Izráel fiait. (5Móz 31,21-22)

JÉZUS ÉL! (Az Idegen)

Vasárnap hajnal, korai reggel.
Nézz be a sírba, 'hol teste feküdt!
Magányos kertben asszony sírdogál:
„Ki vitte el testét, hová tehetette Őt?”
Ki megáll ott előtte... - idegen?
- „Mária!” - a Mester szól csendesen.
*Jézus él, Jézus él! Feltámadt jó Uram!
Altala bocsánatot nyertem,
Benne megigazultam!*

Emmaus felé bandukolnak ketten -
leverten.
Mintha nem számítana már semmi - de
semmi sem.
Melléjük szegődik egy vándor - idegen:
„Lássátok, élek! Az Írás teljesült
énbennem!”
*Jézus él, Jézus él! Feltámadt jó Uram!
Altala bocsánatot nyertem,
Benne megigazultam!*

A hét első napja, elreteszelt ajtók,
Mukkanni se' mernek halálra ijedt
tanítványok!
Megáll köztük egy idegen: „Jaj, szellem
az?”
- „Békesség véletek!” - rá a mennyei
vigasz.
„Ím, itt a szeggek és dárda friss helye!
- Látjátok? En vagyok, s élek! Igaz ez,
nem mesél!”
*Jézus él, Jézus él! Feltámadt jó Uram!
Altala bocsánatot nyertem,
Benne megigazultam!*

Századok sora tűnt már le azóta,
De nem dőlt meg máig sem, áll még e
csoda:

Jézus feltámadt s él bennem!
Szabaddá tette az életem!
Halleluja, Halleluja, Halleluja!

Jézus él! Jézus él! Idegen... ?

Gus Eyre: "He's Alive!"
(Ford. Williams Ané)